

man havde kunnet paavise et bedre. Det er bygget over de forskellige Forslag, som har været fremme angaaende denne Valgmaade, idet jeg har søgt at lære baade af deres Fortrin og af deres Fejl, og jeg mener i al Beskedenhed, at en Udtagning som den af mig foreslaaede ikke er helt ilde.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) havde som særlig Indvending Adskillelsen mellem København og det øvrige Land. Han anvendte vel ikke fuldt saa stærke Ord som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der betegnede denne Ordning som det pure Københavneri og opfordrede til blot at fortsætte under det gamle Tilraab: Hæng i, Københavner! men han argumenterede dog stadig ud fra den samme Betragtning: at denne Deling mellem 25 Mandater til København og 115 til det øvrige Land, medens Tillægsmandaternes Fordeling fastsættes efter Stemmetallene over det hele Land, betød en Forskydning af Stemmerne, naar overskydende Stemmer fra København kunde anvendes ude i det øvrige Land. Jeg har allerede ved første Behandling drøftet den Sag indgaaende med de ærede Medlemmer, og paa den Foranledning, de ærede Medlemmer gav, lod jeg undersøge, hvorledes Forholdet faktisk havde været ved de senere Valg, naar man anvendte snart den ene og snart den anden Metode, og Resultaterne findes i Udvalgsbetænkningen, hvor det er opgjort, hvorledes en Udtagning efter den af det ærede Medlem fra Esbjerg foreslaaede Metode vilde virke i Forhold til den i Lovforslaget foreslaaede. Det fremgaar deraf, at med Hensyn til Valgene 1906, 1909, 1910 og 1913 er der kun ved det første Valg en Forskydning, idet i 1906 Sammentællingen for Landet og København under et i Modsætning til Sammentællingen for Landet for sig og København for sig fører til en Forskydning af eet Mandat, saaledes at den af det ærede Medlem fra Esbjerg anbefalede Maade vilde have medført, at Socialdemokraterne vilde have faaet et Mandat mere ude i Landet og det radikale Parti et Mandat mindre. I 1909, 1910 og 1913 vilde de to Metoder have virket ganske ens. I 1913 er Vælgertallet i København jo steget ikke saa lidt, 7 Aar bringer jo altid en stor Befolkningsstilvækst i Hovedstaden. Men til Trods herfor vilde i 1913 de to Metoder have virket ens, medens der altsaa i 1906 var en ringe Forskel.

Dette synes mig at tyde paa, at de ærede Medlemmer, som jeg allerede sagde

ved første Behandling, var inde paa et Vildspor, naar de tillagde denne Bestemmelse saa stor Betydning, idet de mente, at Vælgerbefolkningens Vækst i København efterhaanden vilde faa den Virkning, at københavnske Stemmer erobrede ikke Mandater for København, men Partimandater ude i Landet. Jeg har stillet Statistisk Departement det Spørgsmaal, om det var muligt at udregne, hvorledes den Befolkningsmervækst, der er i København i Forhold til det øvrige Land, vil virke i Retning af Mandatforskydning i det øvrige Land, og man har i Dag svaret mig, at man har regnet 40 Aar frem i Tiden med en anslaaet Befolkningsvækst i København af $1\frac{3}{4}$ pCt. og i det øvrige Land af 1 pCt., altsaa en Mervækst i København paa $\frac{3}{4}$ pCt. i Forhold til det øvrige Land, og i disse 40 Aar vilde Befolkningsvæksten i København ikke bevirke noget Mandats Flytning ude i Landet. Man har endvidere svaret, at saa vidt man kan overse, vil der ikke i de første 60 Aar fremkomme nogen saadan Forskydning. Grunden er den, at Partistemmerne herinde i København i saa høj Grad virker afbalancerende mellem de to Partier, Højre og Socialdemokratiet. De ærede Medlemmer vil heraf se, at det Spørgsmaal, som de har rejst, for mig ikke kan have nogen stor Betydning; jeg kan umuligt tillægge det nogen stor Betydning, naar en Beregning 4 Valg tilbage i Tiden viser, at der ikke er nogen Forandring i Forholdet, og naar en Sandsynlighedsberegning 40—60 Aar frem i Tiden viser, at der heller ikke der vil være nogen Forandring.

Der er imidlertid en anden Grund, som gør, at jeg har valgt den af mig foreslaaede Metode, og at jeg fremdeles anbefaler at blive staaende ved det af Regeringen fremsatte Forslag. Dette tilsigtede jo ved det samlede Antal Mandater, der gaves København og det øvrige Land, at bevare Forholdet fra Valglovsforslaget af 1912—13; det er derfor, de 25 Mandater er satte ind. Hvis man ønskede, at der skulde være 120 Enkeltmandsmandater og 20 Suppleringsmandater fælles for hele Landet, kunde man for mig gerne gaa dertil, men saa vilde man risikere, at København fik flere end de 25 Mandater. Det er netop for at opretholde Ordningen fra 1912—13, jeg har følt mig forpligtet til at indføje Bestemmelsen om, at København ikke maa faa mere end 25 Mandater. Ved at dele København og det øvrige Land i to adskilte Omraader forekommer det mig, at man let kan komme til at be-